

GO WEST AGAIN!

IV. redakční výprava na legendární Route 66

Čas postoupil a náš trip se nezadržitelně přehoupl do poslední třetiny. Máme za sebou 13 států, z toho 7, kterými prochází Route 66. Čeká nás už jen Kalifornie a předtím ještě krátká odbočka do Nevady. Go West!

Williams v Arizoně je úchvatné městečko ležící přímo na šestašedesátce. Jeho návštěva nám několikrát nevyšla, ale tentokrát jsme si ji nechali ujít a strávili v něm dva dny. Williams má v šestašedesátkovém světě jedno absolut-

ní vítězství, a to, že dokázal nejdéle odolávat výstavbě svého obchvatu highway, v tomto případě Interstate 40. Stalo se tak až doslova úplně na poslední chvíli 13. října 1984. Hned následující den vyšla úřední zpráva o vyřazení

Route 66 z oficiálního provozu a zanedlouho se tak opravdu stalo.

Williams je také známý jako „Gateway to the Grand Canyon“ (Brána do Grand Canyonu), kam se právě chystáme vyrazit. Grand Canyon nele-

Grand Canyon je koryto řeky Colorado vymleté ve vrstvách pískovců a vápenců různého zbarvení. Kaňon měří na délku 450 km a je široký od 6 do 49 kilometrů, jeho hloubka se pohybuje mezi 1.600 až 1.800 metry a jeho okraje leží v nadmořské výšce 1.500 až 2.700 metrů

Tahle obrovská díra do země vznikala 6 milionů let a člověk i jeho život působí ve srovnání s ní jako zrnko písku v poušti...

Seligman v Arizoně je Mekka šestašedesátky plná motelů a gift shopů, ale i starých amerik, které však většinou slouží jen jako poutače

Stejně jako tehle vysloužilý truck, lákající spolu s velkým bannerem do prodejny license plates a dopravních značek. Mít tak s sebou prázdný zavazadelník Cadillaku 1959!

Malá příjemná kavárnička s napodobeninami Buráka a Doctora Hudsona. První díl animáku Cars má na šestašedesátce stále své místo a v Seligmanu se vám připomíná na každém kroku

ží na trase šestašedesátky a ani nepatří mezi místa, která bychom za každou cenu museli navštívit. Při každém našem R66 tripu se však najde někdo nový, kdo ještě tuhle obří díru do země neviděl, a tak nás zatím její návštěva ani jednou neminula. Tedy až s výjimkou druhého tripu v roce 2015, kdy naše posádka Cadillaku 1965 uvízla na pár dní u indiánů a zpoždění jsme pak doháněli jízdou po highwayi tou nejkratší trasou.

Cesta ke Grand Canyonu vede přímo na sever po US 64. První jedou Mustangy s posádkami Darek, Vítek a Kuba v jednom a Mára, Marti-

na, Klára a Bára ve druhém. Já s Milanem je stíháme v „našem“ busíku Ford Transit 350. S Transitem se sžívám už dva týdny a za jeho volantem právě začínám třetí tisícovku mil, ale pořad to není ono. Je s podivem, že jeho šesti-válec 3.5L zvládá vcelku obstojně horko i velká stoupání. To už se ale nedá říct o desetistupňové převodovce. Ta je evidentně nejslabším článkem celého powertrainu a za její konstrukci by inženýři Fordu a GM (je společným dílem) zasloužili potrestat týdenním tripem v horách. Převodovka často kope, ale hlavně nesnáší vysoké otáčky v zátahu a v kopcích se přehřívá. Naštěstí se to dá zatím řešit odstávkou a chladnutím. V kopcovitých serpentýnách pak pomáhá ruční řazení tlačítky. Transit má také problém s elektrickým posilovačem řízení. Už od jeho vyjetí z Nashvillu je řízení nestandardní a při rychlosti 50 mph tahá nepříjemně za volant a vibruje. Protože se tak děje hlavně u středové čáry, přičítali jsme to zprvu funkci systému udržování v jízdním pruhu. Později se ale ukázalo, že to s tím nesouvisí, protože se

tak děje i po deaktivaci asistenta a někdy zcela chaoticky a nečekaně. Klasický hydraulický posilovač je prostě stále bezkonkurenční. Problémům, i když zatím nijak neomezujícím, se nevyhnuly ani Mustangy. Márův EcoBoost při rozjezdu vždy modrobíle zakouří a desetikvalt si často kopne, anebo má nečekaně prodlevy. Řeknete si „auto z půjčovny“, to je tím, že má určitě těžký život. Ano, jistě, jenže tenhle poník má najeto teprve 30 tisíc mil, takže je akorát zajetý! Nechci vidět, co se v něm bude dít po dalších 30 tisících, jestli se toho dožije.

Grand Canyon má určitě svoje kouzlo, ale hodina nad touhle obrovskou propastí nám bohatě stačila. Vracíme se na trasu Route 66 a míříme do městečka Seligman, které je díky poloze a hlavně osobnosti Angela Delgadilla doslova Mekkou šestašedesátky. Angel Delgadillo, tento dnes již 97letý americký holič, je nejznámější a nejvýraznější žijící osobností R66. Narodil se pouhý rok po zrodu šestašedesátky a již v roce 1987 založil první Route 66 Association. Jeho synovec nám prozradil, že Angel se stále

Otevřená stodola u Hackberry General Store dává nahlédnout do garážových pokladů, které nashromáždili předchozí majitelé

Starý fire-truck Diamond T z roku 1958 ještě pamatuje Route 66 v plné síle. Kdyby tak mohl vyprávět...

Jednu z největších kolonií plechových mail-boxů najdete v Antares, jen pár mil před Kingmanem

Sluncem rozpálený a opatřovaný Chevy Biscayne 1965 stojí u Hackberry General Store minimálně 10 let a nepoznáte na něm rozdíl. Pouštní klima je k ocelovým strojům přívětivé

Přímo na Route 66 najdete mnoho old school dinerů. Klasický Mr. D z Route 66 Diner v Kingmanu je jedním z nich. Doporučujeme 4librový D z Monster burger a homemade Root Beer

Signature Cocktail Hurricane je v každém Hard Rock Cafe povinností. Vzhledem k tomu, že obsahuje velké množství alkoholu, nesmí se ale povinně opakovat více než 3x ☺

těší výbornému zdraví a denně jezdí na kole alespoň 10 mil kolem Seligmanu. Angela jsme sice osobně nezastihli, ale v jeho gift shopu jsme opět nakoupili hory věcí.

Slogan z roku 2020 vylepený na výkladní skříni prodejce veteránů v Kingmanu dnes opět nabývá na aktuálnosti!

Lasvegaské Hard Rock Cafe se chlubit největší kytarou a obrovskými interiéry. Před návštěvou doporučujeme rezervaci

Večere ve vyhlídkové restauraci Top of the World (hotel Strat, Las Vegas) je zážitkem na celý život. K vyšším cenám podávaných jídel a tipsu počítejte ještě s příplatkem za osobu při obsazení stolu u window/non window

Interiér restaurace se otáčí, hodinový pobyt ve věži hotelu Strat vám tak umožní vidět celé panorama Las Vegas z výšky 350 metrů (pro srovnání: restaurace v Bratislavě je ve výšce 85 metrů)

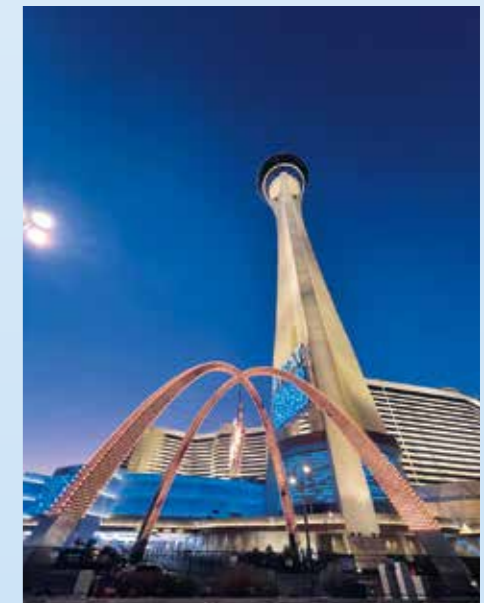
Cestou z Death Valley hlásil náš Transit venkovní teplotu 54 °Celsia! Světový rekord drží Death Valley s 56,7 °C z roku 1913

I když jsou všechny naše šestašedesátkové cesty podobné, každá je úplně jiná. Tentokrát je to hlavně díky nedobrovolné změně dopravních prostředků, kdy staré káry musely být nahrazeny novými auty z půjčovny. Díky tomu si můžeme dovolit návštěvu míst, která nám byla dříve zapovězena, a jedno takové zakrátko navštívíme.

Teď ale míříme do Hackberry General Store, který je nám velmi známý a oblíbený. Tahle stará benzínka, kdysi dávno přestavěná na

Chcete mít téměř celý trip zadarmo? Pak určitě nevynechte zajiždku do Las Vegas a zkuste štěstí v hotelovém kasinu. Milanovi se to podařilo!

Vrchol 350metrové věže s restaurací vypadá zespodu jako hlavička na špendlíku. Pro nejotrlejší návštěvníky je nad vnějším pláštěm restaurace ještě horská dráha a sky jump

Las Vegas je plné hotelů, ale nejdůležitější jsou ty na Stripu. New York New York má úžasný exteriér i interiéry ve stylu avenues NYC. To vše plus strategicky výhodná poloha ho řadí k těm nejžádanějším

Hoover Dam Bypass mohl vzniknout jen díky šestisetmetrovému mostu přes řeku Colorado. Vozovka mostu s highwayí US 93 (Purple Heart) vede 300 metrů nad hladinou řeky, která odděluje Nevadu od Arizony

Hooverova přehrada je označována za nejslavnější stavbu svého druhu na světě. Stavět se začala v roce 1931 a zprovozněna byla o pět let později. Hráz má ve své patě tloušťku 201 metrů. Světlý pás vypovídá o úbytku vody, která před 30 lety sahala až k vrcholům věží

Oba „naše“ Mustangy jsou se čtyřválcem 2.3 EcoBoost, v rámci letištních půjčoven bohužel jediné dostupné kabriolety. Lehké problémy s motory i převodovkami nás zatím neomezují, ale vypovídají o špatně zvolených inovacích

Dan's Auto Salvage poblíž Kingmanu vlastní dva bratři a netají se tím, že uvažují o jeho prodeji. Nemáte zájem o klasický junkyard?

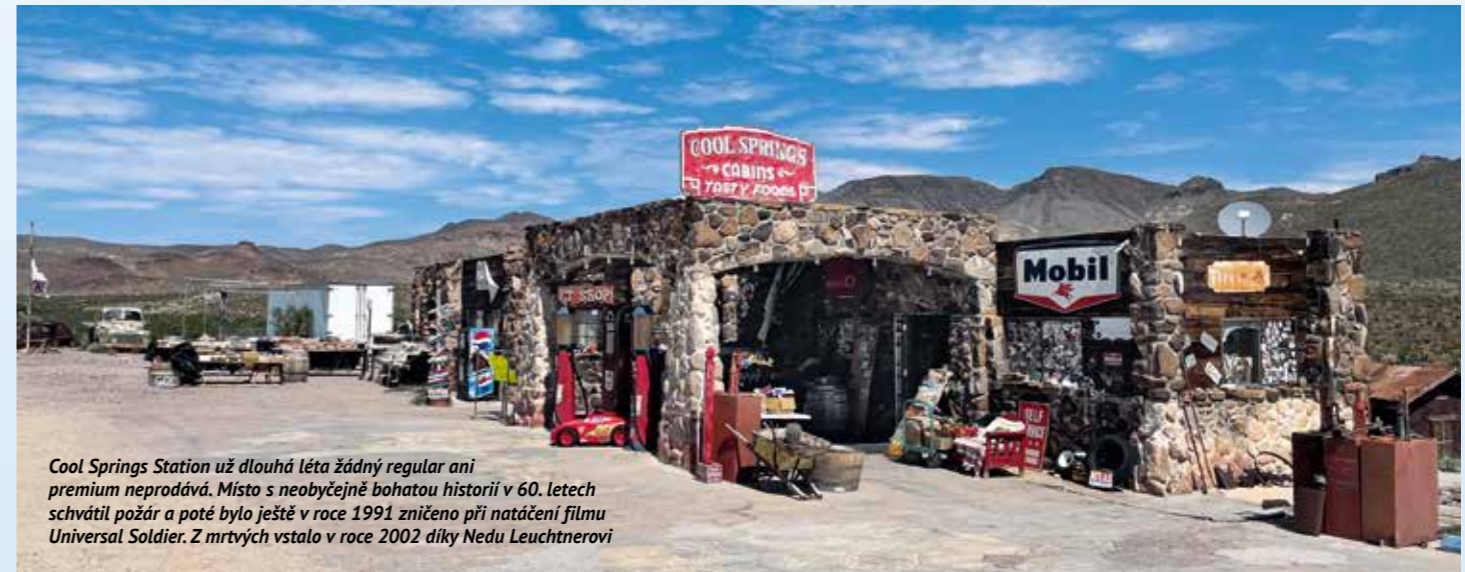

Sehnat motel pro naši devítičlennou výpravu bývá stále větší problém. El Trovatore v Kingmanu dopadl až jako čtvrtý pokus

Dodávky a vany jsou v Dan's Auto v hojném zastoupení. Najdete tu všechny výrobky Velké trojky v mnoha provedeních. Bohužel, většinou vraků už podstatné části chybí

rádi! Až budete pokračovat dál do Kingmanu, určitě se zastavte v nedalekém Antares, kde vás uchvátí jedna z největších a nejfotografovanějších kolonií poštovních schránek. Plechové mailboxy tu stojí v 30metrové řadě. V Kingmanu se nezdržíme dlouho, protože musíme ještě dnes dorazit do Las Vegas. Oběd v proslulém dineru Mr. D'z, přímo naproti Visitor centru, si ale odpustit nemůžeme. Ve městě hříchů máme rezervované pokoje v hotelu New York New York, který je přímo na Stripu a svou polohou vyhovuje nejvíc našim požadavkům. Návštěva nedalekého Hard Rock Cafe je odměnou

Big Bird 1976 by u nás ještě udělal spoustu parády. Na střeše mu ale parazituje novější Taurus. Sendvič měl mít opačné složení...

Cool Springs Station už dlouhá léta žádný regular ani premium neprodává. Místo s neobyčejně bohatou historií v 60. letech schvátíl požár a poté bylo ještě v roce 1991 zničeno při natáčení filmu Universal Soldier. Z mrtvých vstalo v roce 2002 díky Nedu Leuchnerovi

Ford Econoline vypadá, jakoby právě přijel a jen zaparkoval. Lak i chromy jsou bez chyby, interiér i okna kompletní a nechybí ani license plate. Van čeká na vaši záchranu u Dan's Auto

Setkání po letech. Současná paní majitelka Cool Springs je překvapená z článku o jejím podniku, který vyšel před lety v CHROM & PLAMENY, daleko od R66 a Ameriky, a zdraví čtenáře našeho časopisu

Dnešní Cool springs sestává z malého muzea a poměrně velkého a kvalitním zbožím dobře zásobeného gift shopu

vás vzbudí mnoho otázek – určitě doporučujeme! Pouhé dva dny ve Vegas jsou opravdu málo, ale když si je správně rozplánujete, tak stiháte nejen válení se u hotelového bazénu, ale i návštěvu bizarního AREA15, anebo večeri ve výšce 350 metrů nad zemí, v otáčející

se restauraci hotelu Strat (dříve Stratosphere). K tomu samozřejmě návštěvu několika kasin a dalších hotelů na Stripu. Třetí den je ale čas se sbalit a vyrazit na již zmíněný výlet, který jsme si se starými auty nemohli dovolit. Jedeme na chvíli na pomezí Kalifornie a Nevady

Hned nad Cool Springs Station začíná stoupání po Gold Hill Grade směrem k Oatmanu. To, co tahle silnice pamatuje, by vydalo na tisíce stran

Hlavní trasa US Route 66 přes Mohavskou poušť má několik uzavírek. Cesta do Amboy se komplikuje a je slepá. Třeba je to výzva. Na podobné objížďce jsme v předešlých letech našli zajímavá místa

Ikonický poutač Roy's Cafe v Amboy patří k nejfotografovanějším místům celé Route 66. Na tomto místě vznikly záběry k mnoha známým filmům a hudebním klipům. Přilehlý gift shop a čerpací stanice fungují, motel (cabins) je již délejší dobu uzavřen

Nápis CALICO je vidět na míle daleko. Ghost Town Calico ze stříbrné horečky je obdoba Bodie Ghost Town z té zlaté

Okolí Bagdad Cafe dotváří atmosféru venkovského nepořádku a odstavených vraků, kterých je šestašedesátka plná

Cena 8 USD za galon benzínu vám připomene, že jsme v Kalifornii, zemi vzniku většiny pseudoekologických předpisů, které mnohdy způsobují pravý opak a neprospívají člověku ani přírodě

do Death Valley, jednoho z nejrozpálenějších míst na světě. Údolí smrti je opředeno několika záhadami a historkami, z nichž nejznámější je přemísťování těžkých kamenů, které za sebou zanechávají stopy, nebo mizení lidí. Ani jednu z těchto záhad se nechystáme vyřešit, ale chceme se přesvědčit, jestli je tam opravdu takové horko a samozřejmě se v pořádku vrátit. Po třech hodinách jízdy včetně zastávky v Pahumpu a setkání s osamělou mladou cestovatelkou jsme dorazili do Furnace Creeku v samém centru Death Valley National Parku. A dojmy? Kamení, prach a neskutečné vedro (Transit ukazoval venkovní teplotu 50 °C). Jak vysoká je to teplota si uvědomíte ve chvíli, kdy zvednete ze země malý zajímavý kámen a vzá-

pětí ho musíte upustit, protože je tak horký, že ho neudržíte v ruce. Dáváme si studený vítězný drink z ledničky a vyrážíme zpátky přes Las Vegas k monumentální přehradě Hoover Dam. Při sjíždění sluncem zalitých svahů Boulder City ukazuje Transit venkovní teplotu 54 stupňů Celsia! Dnes už máme jediný cíl – vrátit se do Kingmanu a přenocovat tam. Najít tři motelové pokoje za slušnou cenu se ale stává stále větším problémem. Dnes se nám to daří až na čtvrtý pokus. Bereme nostalgický Motel El Trovatore s roufáckými malbami na pavlačích a pračkou (ta se zrovna hodí). Motel je bez snídaně, takže ráno vyrážíme do Walmartu na menší nákup proviantu. Návštěvy vrakáčů jsou naší oblíbenou činností, a tak při průjezdu

Mc Conninem stavíme u známého Dan's Auto Salvage. Rozlehlý dvousekční junkyard je už poměrně vybrakovaný, přesto se v něm dá objevit spousta zajímavého a potřebného materiálu za super ceny. Vzhledem k podnebí je ale také plný různé havěti, takže je potřeba mít se na pozoru. Zpocení a zaprášení sedáme do auta a vyrážíme směr Golden Valley, kde je malé muzeum R66, stará benzínka a gift shop jménem Cool Springs. Jestli sháníte roufácké triko, které nepochází z Číny, ale je Made in USA, tak tohle je to správné místo vašeho nákupu. Čeká nás jeden z nejstarších úseků šestašedesátky, nekonečně klikatá úzká silnice do Oatmanu. Tyhle členité serpentýny s příkrými srázy a hlubokými roklami vyžadují bedlivou

soustředěnost za volantem. Vraků aut těch, co to podcenili, lze občas zahlédnout dole pod svahem. Krátce zastavujeme v Oatmanu, kde bydlí více oslů než lidí, a už vyrážíme dál do Topocku, směr Kalifornie... Při průjezdu Mohavskou pouští nastávají problémy s průjezdností hlavní trasy Route 66. Rozpadlé části silnice se nepodařilo ani po letech opravit a tak poblíž Essexu stojíme před uzávěrou. Potřebujeme se zastavit v Amboy, a to se nám teď malinko protáhne, protože je ve slepém sektoru, ze kterého se nedá pokračovat na západ po staré trase. Návštěva legendárního Café Roy's je pro nás ale tak důležitá, že si rádi pár mil zajedeme. Amboy a Roy's se dnes přezdívá „oživlé město duchů“, protože

tenhle ikonický kout světa se po letech útlumu dostává zpět do popředí zájmu všech roadies. Dnešní plán zastavit se ještě krátce v Bagdad Cafe a dojet k přenocování do Barstow nám tak trochu komplikuje Mára. Našel totiž na mapách staré město duchů Calico ležící nedaleko odtud, a nám se jeho nápad s návštěvou zalíbil. Calico, jehož název je díky obřím písmenům na vrcholku hory vidět až z Interstate 15, je bývalé hornické městečko a dnešní ghost town ze stříbrné horečky na konci 19. století. Skvělý nápad se nám ale nepodařilo zrealizovat – brána městečka byla už zavřená a do zítřejšího rána čekat nemůžeme.

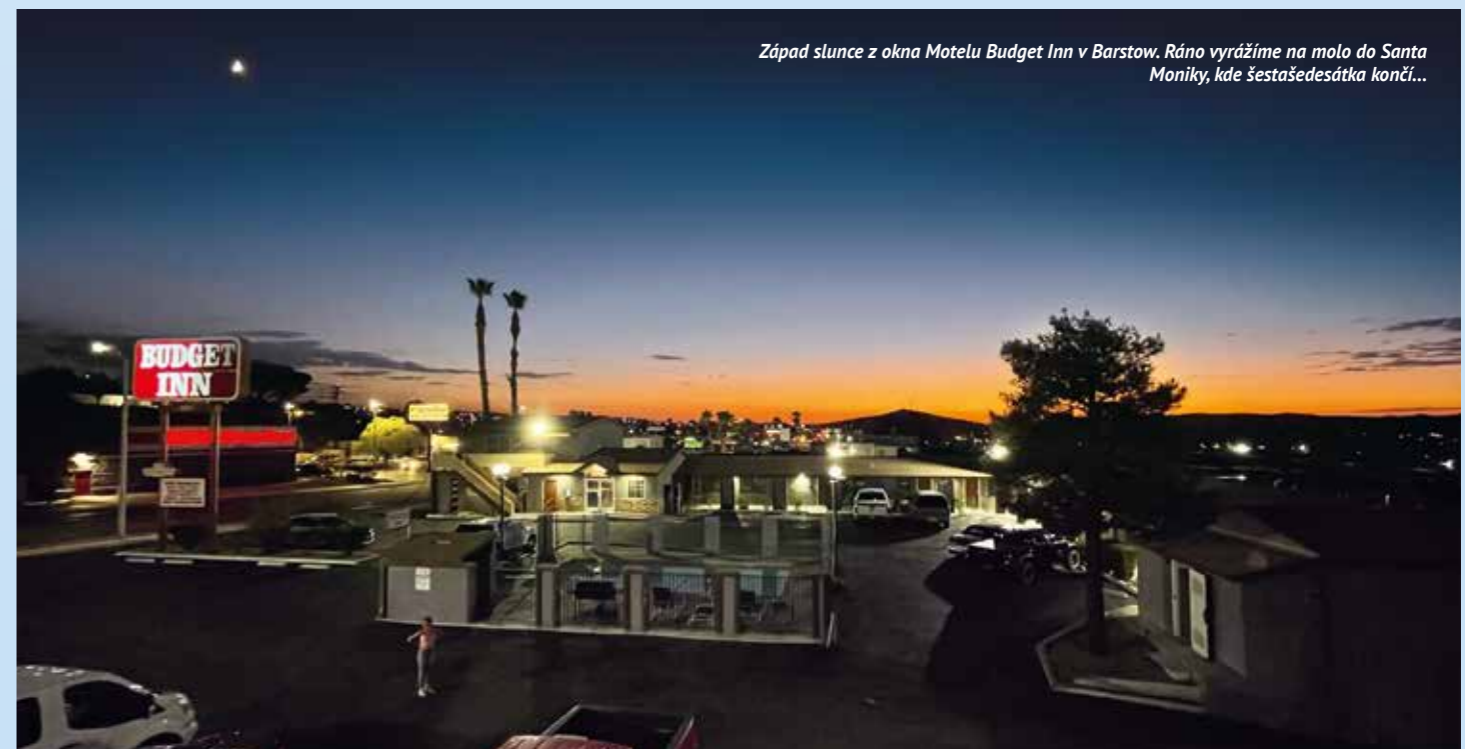
Text a foto: Petr Bellinger

...pokračování příště

Benzínová „flotila“ naší výpravy před proslulým Bagdad Cafe. Kdyby tu stály tři Cadillacy 1959, byl by to určitě radostnější pohled

Přijeli jsme sice chvíli před zavíračkou, ale překapávané kafe jsme stihli i tak...

Západ slunce z okna Motelu Budget Inn v Barstow. Ráno vyrážíme na molo do Santa Moniky, kde šestašedesátka končí...